

El pare Llanos, un profeta perplex

L'espiritualitat del jesuïta que es va encarnar a El Pozo del Tío Raimundo

Joan Andreu Parra
Madrid

«Vaig conèixer Llanos a El Pozo, als anys vuitanta, un barri de la perifèria de Madrid amb mala reputació. Per a ell va ser una escola de vida d'aprenentatge on li van donar més del que va oferir.» L'historiador Juan Antonio Delgado de la Rosa recorda els seus temps d'estudiant en els quals va participar en una iniciativa que va impulsar José María de Llanos —popularment conegut com el pare Llanos—, la de suscitar la trobada entre obrers i universitaris a El Pozo del Tío Raimundo.

«Llanos va ser un profeta perplex i en la frontera que es va deixar "mossegar" pel poble i es va lliurar a la causa de El Pozo», descobreix aquest autor, que acaba de publicar *El profetismo del padre Llanos (1906-1992). Entre la perplejidad y la frontera* (Ediciones Endymion, 2016). L'interès de Delgado per Llanos se suma a una sèrie de biografies anteriors de capellans obrers i religiosos que van mantenir «una crítica permanent al règim franquista en contra de l'anul·lació dels Drets Humans fonamentals», constata Delgado.

Per a l'historiador madrileny és de màxim interès «veure com en l'Església des de la II República fins als nostres dies hi ha un sector gens minoritari de laics, sacerdots i religiosos escorats a l'esquerra criticant dictadures, absolutismes, hegemonies econòmiques... que conflueixen en un diàleg i respecte per opcions marxistes, socialistes i comunistes».

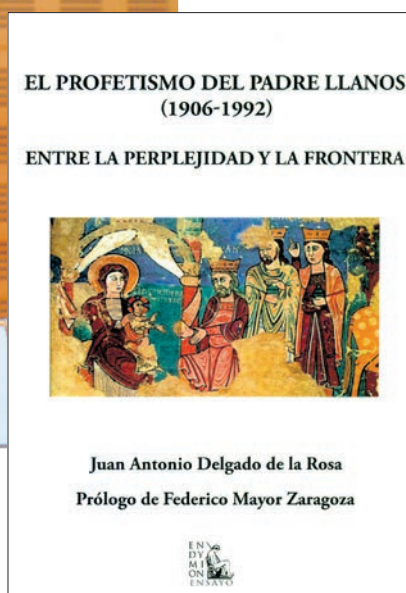
«Activista, poeta i profeta perplex»

Potser són els 37 anys d'entrega del pare Llanos als desheretats de El Pozo del Tío Raimundo allò que més destaca en la seva trajectòria, però Delgado ha descobert «una personalitat força complexa. Va ser un jesuïta dedicat a viure plenament en el canvi i transformació del món». Cal destacar, per exemple, que durant l'exili a Bèlgica arran de l'expulsió dels jesuïtes amb l'arribada de la II República, el pare Llanos «forma el grup "Nosaltres", germen del neojesuïtisme i que anticipa trenta anys abans el Concili Vaticà II», explica Delgado.

Llanos —fill de militar i educat en la burgesia madrilenya— experimenta un gir radical en la seva vida: d'impartir exercicis espirituals (també al dictador Franco), ser capellà de la Falange i proposar-se forjar una joventut en els ideals nacionalcatòlics a, finalment, aterrar a El Pozo l'any 1955. «Hi ha un procés interior coherent de tota la seva vida. Va començar en el marc dels vencedors de la guerra, però sempre tenia de fons la vida del seu germà Manuel, on era significatiu i significat mirant de viure amb tots la vida de Crist. Això el duria finalment

L'historiador i militant d'Acció Catòlica Obrera (ACO) a Madrid ha biografat, entre d'altres, Mariano Gamo, Francisco O'García Salve o José María Díez-Alegría.

Llanos es va situar entre els no creients i també els anticlericals i va militar al PCE (va ser amic de Dolores Ibárruri) i al sindicat CC.OO.

a optar per encarnar-se en el fang dels desheretats i allà va romandre fins a la seva mort, el 1992», anota Delgado.

Díez-Alegría i Arrupe, referents jesuïtics

El també jesuïta José María Díez-Alegría va estar al costat de Llanos seixanta anys: «Coincideix amb Llanos al noviciat, a Bèlgica a l'exili, i a El Pozo. Per tant, parlem d'una relació i una fraternitat molt profunda. Díez-Alegría era l'intel·lectual de l'equip i el de l'humor transcendent i Llanos era la figura de referència que va optar per la frontera», relata Delgado.

Pel que fa al preposít general Pedro Arrupe, «dins de la Companyia van tenir destinacions diferents, però sempre van mantenir una relació entranyable. Quan Arrupe demana l'exclaustració a Díez-Alegría perquè no es volia retractar del llibre *Yo, creo en la esperanza*, Llanos crida Perico [Pedro Arrupe] per mostrar-li el seu desacord total. Llanos coneix la tasca d'Arrupe a la Companyia sota el lema

de la justícia i les reticències que troba i pensa que tota la malaltia d'Arrupe li ve d'aquestes tensions».

La «perplexitat», segons Delgado, és una altra clau fonamental que defineix Llanos: «És fondària de vida.

La vida cita Llanos i ell deixa que Déu el guïi. També són importants altres trets com l'estat d'orfandat, la seva psicologia, els seus neologismes, els plantejaments sobre la mort o la seva vida en el tumult», conclou Delgado.

JUAN ANTONIO DELGADO

«Llanos va ser un jesuïta dedicat a viure plenament en el canvi i transformació del món»

«Per a Llanos, El Pozo del Tío Raimundo va ser una escola viva d'aprenentatge»

CERTIFICATS MÈDICS
CARNET DE CONDUIR
NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

DR. RAFAEL SOLANAS ANGLADA

- COTXE, MOTO I CICLOMOTOR
- PSICOTÈCNICS
- LLICÈNCIA D'ARMES
- LABORALS I ESCOLARS
- NÀUTICA

INFORMEU-VOS-EN:
Tel. 932 188 826
Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n
08006 Barcelona

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de *Catalunya Cristiana* tindran un descompte de 10 euros

www.centromedicoplazamolina.es